

[Lizzie Lichtenberg]

Hr. *Nør Christensen* er valgt i Ringkøbing Amtskreds, og i anledning af hans orlov indkaldes 1. stedfortræder for Centrum-Demokraterne i denne amtskreds, chauffør *Søren Bastholm*.

Hr. *Erhard Jakobsen* er valgt i Frederiksborg Amtskreds, og i anledning af hans orlov indkaldes 1. stedfortræder for Centrum-Demokraterne i denne amtskreds, overassistent *Addi Andersen*.

Udvalget til Valgs Prøvelse har i et møde i dag behandlet disse sager, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

1. Chauffør *Søren Bastholm* godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 16. november 1989.

2. Overassistent *Addi Andersen* godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 21. november 1989.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 119 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 20:

Forslag til folketingsbeslutning om Folketingets Ombudsmands beretning for året 1988.

Af Retsudvalget.

(Fremsat 26/10 89. Første behandling 8/11 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Knud Lind (FP):

Det er med stor risiko, at jeg tager ordet i dag, med stor risiko for måske at blive vidne til en folkevandring, men jeg løber risikoen.

Under førstebehandlingen af ombudsmandens beretning stillede hr. Ole Espersen et

konkret spørgsmål til mit betækningsbidrag. Det drejede sig om den omtalte Bækkeskovsag, og både fru Kirsten Lee og hr. Leif Hermann talte om udokumenterede påstande i mit betækningsbidrag. Det er jeg meget ked af.

Jeg fik desværre ikke svaret på det ved førstebehandlingen, for da jeg ville det, havde de pågældende medlemmer ikke lyst til at høre på mit svar, fordi de hellere ville tilkendegive en noget aparte form for parlamentarisme i form af en uanmeldt demonstration. Jeg blev lidt overrasket, fordi jeg i første omgang ikke troede, at demokratiets repræsentanter tog den slags udemokratiske metoder i brug. Først skælder man modparten ud, så stiller man nogle spørgsmål, som man understreger man vil have besvaret, og derefter forlader man stedet som et fornærmet barn og smækker med døren.

I min demokratiske og menneskevenlige naivitet troede jeg faktisk i første omgang, at det var et udslag af ren og skær næstekærlighed fra fru Kirsten Lees, hr. Leif Hermanns og hr. Ole Espersens side. Jeg troede faktisk, man ville hjælpe hr. Arne Melchior ud af salen, idet hr. Arne Melchior meget kraftigt havde tilkendegivet, at han var blevet utilpas. Jeg har senere konstateret, at hr. Arne Melchiors helbred ikke fejlede noget, da han deltog i CD's familiefest i Ringsted. Så jeg løber risikoen endnu en gang.

Jeg vil gerne forklare hr. Ole Espersen, inden han måske forlader salen, om denne Bækkeskovsag, som han havde så enorme problemer med:

Den 21. marts 1987 klagede ejeren af Bækkeskov Gods til Folketingets Ombudsmand over, at han som part i en sag ikke havde fået aktindsigt. Den 26. maj 1987 meddelte ombudsmanden klageren, at såfremt ombudsmanden ikke modtog yderligere fra klageren, ville han færdigbehandle sagen på det nu foreliggende grundlag. Den 11. december – altså 7 måneder senere – får klageren pludselig et brev fra ombudsmanden, der lyder:

»I tilslutning til mine skrivelser, senest af 26. maj 1987, skal jeg meddele, at sagens behandling desværre er trukket ud. Jeg vil søge min afsluttende behandling af sagen fremskyndet mest muligt.«

Ombudsmanden ville søge at fremskynde sagen om et ganske simpelt spørgsmål, nemlig om aktindsigt, og det var endda mest muligt, han ville fremme den. Sagens helt konkrete hoved-